

като сваримъ смѣсъ отъ платина и цинкъ съ рѣдкѣ витриолъ (зачи) и послѣ пакъ съ кезащъ. *ib.* 76 p. 78.

Сгѣзвамъ *м. дл.* наматываю: *Гжжова* казвать Българи и за навитый мѣсалъ по турскы главы пошь или саръкъ по турскы; защото е згжжено, навито; а по сръбскы згужвати значи навивати. *Пк.* 47*).

Сгѣнѣ *м. св.* **Сгѣвамъ** *м. дл.* согну, сгибаю; сложу, складываю: Какъ да сгѣваме писмата. *Пс.* 9—10 p. 180. Згжжати ли сѣ добръ покривки и положени ли сѣ на раклѣ рѣдовно. *Пк.* 101. Тѣй сѣщо допицахъ още и други златни дрѣхы нови-новинки, съ тѣмъ сичкитѣ като излѣзохъ вѣнъ, сгжжлахъ ги добръ и направихъ товари и връзки, като да отидѣ на нѣкой панапръ. *Х. II,* 66. Способите при приготвляването, а особено при сгжжването на листата (чайни) бивать твърде различни. *З.* 206.

Сгжстинакъ *с. м.* сгустокъ: При вътрѣшните кръвотечения, кръвта, като нѣма исходъ, се сгжсирва и раздѣлява се на твърда часть или на сгжстинакъ и на водена часть или на цвяковникъ. *З.* 120.

Сгжстина *са м. св.* **Сгжстнувамъ** *са м. дл.* сгущусь, —ажсь. *Ц.*

Сдавѣ *м. св.* задущу: Левъ-тъ се вратилъ и сдавилъ магаре-то. *Об.* 93. Левъ-тъ зловилъ елень-тъ и го сдавилъ. *ib.* 94.—са, задохнусь, утону: Че сѣ прѣтърнихъ трѣста морски гемийки, Че са сдавихъ трѣста млѣди Бѣлгарчета. *В. II,* 111.

Сдамъ *м. св.* сдамъ: На праздно Цимисхѣ искаше да му сдадѣтъ град-атъ. (*Тщетно II. требовалъ сдѣти города*). *Р.* 144. **Сдамъ са** 1) сдамся. 2) покажусь (*Макед., ср. задамъ са*). Тога сѣ здадела незнаена дела Со сѣва идица, зиченъ свѣтъ Георги. *М.* 31. Отъ пладнина сѣ сдѣдеха По пѣтища, по друмища Темни магли и прахове. *М.* 175. Дур' да поиде на бачило. Нел' сѣ здаде бѣла Неда, Неда боса, гологлава. *М.* 208.

Сдихъ *зм.* **Издихъ** *с. м.* (*Макед.*) вздохъ: Що магла има на неа планина? Това е мои зди'ови, Що зди'а яска за тебе, А ке изгора край тебе. *М.* 317. Мошне ти сѣ моляхъ, ветеръ ка не духие, да не напилесашъ, Оти ке сетъ тѣе мои-те издихи. *М.* 384.

Сдобѣ *м. св.* получу: „Проклѣтъ да е день-тъ У кой-то са родихъ, А най-вече часъ-тъ, Кога жена здобихъ“. *Л. Д.* 1875 p. 72. 2) снабжу кою чъмъ, благословлю (о Богѣ): Тази ли е наша Кръстинка?... съ какъвъ мажъ я Богъ сдобылъ. *Зк.* 224.—са, обзаведусь, раздобудусь: Орачъ-тъ като си сдобые съ орала и съ други потребности уряды. *Л. Д.* 73 p. 215. Ще ти, даскале! поспрѣтърхаме и една кашичка, ще ти спомогнемъ да са сдобынешъ съ лозице и що годъ съ добитачецъ. *Зк.* 29. Сдобыхъ ся съ гърне. *Р. С.* 72. Откакъ ся сдобыхъ Румуни-ти